

andet sted i kommunen, og det skal tilbydes inden 1. august i det kalenderår, hvor barnet fylder 4 år.

I bemærkningerne til forslaget står der, at mange af de meget unge børn har behov for omsorgskrævende foranstaltninger, og der vil jeg godt have lov til at spørge: Hvad menes der med det? Der er vel ikke større behov for dem end for danske børn?

Endvidere står der, at disse behov vanskeligt kan opfyldes i forbindelse med de målrettede aktiviteter i tilbudene.

Flygtninge- og indvandrerfamilier til disse børn aner ikke, hvad det her går ud på, kan jeg forestille mig. Disse forældre har jo deres egen kultur og deres egne opdragelsesmetoder, som er anderledes end danskernes måde at opdrage på, som ikke umiddelbart kan overføres til indvandrer- og flygtningefamilier. Og jeg har oplevet, at de fremmede, når de bliver stillet over for begrebet integration, ikke forstår dette begreb.

Ifølge forslaget kan disse tilbud fra kommunerne, som allerede forudsat efter de hidtidige bestemmelser, være åbne fra 3-års-alderen, og der skal også sættes massivt ind over for de børn, der er i daginstitutionerne i dag.

Her skal bruges rigtig mange ressourcer i form af pædagoger med særligt kendskab til tosprogede børn. Findes der overhovedet så mange pædagoger, som der her skal til, eller lærere for den sags skyld? Jeg tvivler. Og hvad med tolke? Kan det overhovedet lade sig gøre?

Dette forslag er fuldstændig uoverskueligt for de berørte kommuner og særlig for de små kommuner, hvor der er mange børn med forskellige sprog, men kommunerne er jo forpligtede til det.

For ikke at skabe konkurrence over for de forældrebetalte daginstitutionstilbud drejer det sig i første omgang om 15 timer om ugen til disse sprogstimulerende aktiviteter.

Organiseringen af tilbudene er overladt til kommunerne, og det kan ske ved at oprette førbørnehaveklasser eller pædagogiske legestuer eller lignende. Men under alle omstændigheder skal udgifterne afholdes af folkeskolerne, og vore folkeskoler trænger i dag mange steder til et løft, idet selve skolebygningerne efterhånden er temmelig nedslidte. Det hører og ser vi ude omkring, og her er altså også noget at tage fat på.

De tilbud, det her agtes at give børn af flygtninge og indvandrere, kan gøre danske foræl-

dre misundelige, og det er der naturligvis ikke noget at sige til, så meget desto mere som vi, der sidder ude i kommunerne, gang på gang må opleve, at forældre til børn, der trænger til specialtilbud – her tænker jeg nærmest på amterne; dér sidder jeg også – må rende fra Herodes til Pilatus for at få den fornødne hjælp. Og rammerne for disse specialtilbud i amterne er ved at sprænges, idet også mange af de danske elever har brug for særundervisning i form af sprogstimulering.

De økonomiske konsekvenser af forslaget ved jeg ikke holder stik. Med alle de børn med forskellige sprog, der skal ydes hjælp til i form af pædagoger med forstand på at undervise tosprogede elever og med tolke m.v., slår de vurderinger, som undervisningsministeren kommer frem til, ikke til. Og især de små kommuners budgetter, men vel at mærke også de størres, kommer til at mærke, hvad det koster.

Der står i bemærkningerne til forslaget, at det ved beregningerne er lagt til grund, at merudgifterne ved en øget indsats i førskolealderen på længere sigt delvis vil blive modsvaret af, at tosprogede børn ved skolestart har så meget kendskab til dansk, at de ikke skal henvises til modtagelsesklasser, men sådan kan man altså ikke stille et regnestykke op, for det er jo nærmest et slag i luften, og det er jeg altså også overbevist om vil komme frem, når de kommunale parter skal til at forhandle.

Forslaget lægger også op til opsøgende arbejde, og det skal kommunerne sørge for enten via sundhedsplejersker, der kommer i hjemmet, eller på anden måde, og orienteringen skal ved hjælp af en tolk gives i forældrenes eget sprog. Men hvad hvis børnenes forældre siger nej til, at deres børn allerede skal deltage fra 3-4-års-alderen? Det kunne meget vel tænkes. Har man tænkt på den situation? Kommunen kan jo ikke tvinge disse børns forældre, hvoraf mange sandsynligvis ikke forstår meningen med det, selv om det bliver fortalt på deres eget sprog. Jeg tror ikke, de alle sammen har forståelse for det.

Og hvad vil denne lov betyde fremover? Der kommer jo stadig flere flygtninge her til landet fra mange forskellige egne af kloden; tilstrømningen fortsætter ufortrødent. Det er skruen uden ende. Inden man ser sig om, har disse foranstaltninger hobet sig op, og det er faktisk svært at overskue konsekvenserne i fremtiden.

Dansk Folkeparti tager afstand fra lovforslaget og kan ikke støtte det.